

Mēles mežģi

Mēles mežģi attīsta bērnu runas prasmes un uzlabo izrunu. Tas lieti noder arī vecākiem, jo dažkārt arī pieaugušajiem dažādās vārdu virknes var sagādāt grūtības. Galvenais uzdevums ir precīzi atkārtot skaitāmpantiņu vai teikumu, kad vienreiz tas ir sanācis, jācenšas to pateikt vairākas reizes pēc kārtas.

- Sakalst dadža lapas asas, ja nav stādam valgas raras.
- Ārā tā līst, ka sunim negribas no būtas ārā līst.
- Briedis bieži bada briedi.
- Dun dobji dārdi debešos.
- Hilda papildināja savu herbāriju ar hiacintes ziedu.
- Vienu rītu ripu situ, citu rītu stību cirtu.
- Īkstīte līksmi vicina rīksti pār līksti.
- Vārna karina kārnā kaklā kristāla krelles.
- Miķelis Kāķešķē meklē ogu ķekarus.
- Loki, spoki, veci koki, ko tu savu mēli moki?
- Māte meitas – mīļas meitas, miltus mala malējiņas.
- Mini manu minamo!
- Ritin riti, rīta rasa.
- Suņburkšķis neburkšķ.

- Ko? Ko? Uzkūko!
Ar to cūku uzdanco!
Ja tā cūka nedanco,
Tad tu viņu nobučo.

- Snieg sniegs snigdams.
- Siltas šaltis šalcot šļāca, šņācot šaujas, šļakstot šķeļas ššš!
- Zirgā trakos tempos traucas jātnieks Toms.
- Uguns mutuļus kur jūt, tur nu gruzd un kūp, un brūk.
- Dārzā, kur auga pupa, kaķēns snauda pie mātes pupa.
- Šis žagaru saišķis ir mans žagaru saišķis.

- Ūdensrozēs ledusrozēs,
Ūdenszūrka leduszūrkā.
Ūdenskrāsas leduskrāsās.
Ūdensgabali ledusgabalos.

- Vēji vējo vēju vējā, vējā vējo vējš.

Avots: Uši Dibala "Tēva un meitas grāmata"